
Diskrétně a doma

Diskrétně a doma

RESPEKT

23.8.2010, rubrika: Úspěch, strana: 33, autor: JAN BRABEC

Proč vědec Daniel Král odmítá lukrativní práci pro světové firmy

Ve dvaatřiceti letech je ve svém oboru uznávanou kapacitou. Je ověnčen mnoha tituly, hojně publikuje, přednáší na prestižních konferencích a univerzitách po celém světě, dostává lukrativní nabídky od amerických nebo britských firem. Profesor matematiky Daniel Král je ale rozhodnut zůstat se svými schopnostmi za zlomek platu doma. A navrch chce ještě otočit směr cest za prací: učitel z Matematickofyzikální fakulty Univerzity Karlovy a vědecký pracovník Institutu teoretické informatiky láká kolegy z celého světa, aby se na čas usadili v Čechách.

Kombinatorní objev

„Rád pracuji v kvalitním týmu a ten tady v Čechách mám. A peníze nejsou všechno,“ říká vědec lakonicky. To ale neznamená, že by o ně nešlo: Daniel Král totiž právě získal grant na matematický projekt od Evropské výzkumné rady. Jde o jedenadvacet milionů na dobu pěti let. Projekt má tajemný název „Třídy kombinatorických objektů – od struktury k algoritmu“. Bez přípravy to zní dost zamotaně, podobně jako obor Daniela Krále. Ten se nazývá diskrétní matematika a Král se konkrétně zabývá „strukturální a algoritmickou teorií grafů“. Přesto to má hodně společného s realitou: díky výsledkům jeho týmu mohou laici pracovat na sestavení optimálního jízdního řádu nebo hledat „klíč“, jak optimalizovat jízdu výtahu v budově o mnoha patrech a tím zkrátit „frustrující čekací dobu pasažérů“ spěchajících do práce. „Spousta mých kolegů pracuje v komerční sféře. Nežádka jde o nabídky na úrovni desetinásobku našich platů (kolegové v týmu dnes berou zhruba dvojnásobek průměrné mzdy v Česku), řada vystudovaných matematiků programuje pro největší světové firmy,“ popisuje rozlet absolventů „diskrétní matematiky“ Daniel Král.

Jemu osobně prý ale jde především o dobrodružství. Vyrůstal v komunistickém Gottwaldově (dnešní Zlín) v průměrné rodině učitelky matematiky a inspektora v potravinářství. Docházel do kroužku programování na předpotopných socialistických počítačích a zároveň mu učarovala nedostatková stavebnice Lego. „Jsem naprosto amuzikální a asportovní, prostě technický typ. Miluji zapeklité problémy a rád se pouštím do prokopávání slepých uliček,“ usmívá se Daniel Král.

„Teď už beru slušné peníze, jenže studenti si dnes ke studiu musí zhusta přivydělávat. Já bych proto rád dal některým z nich možnost se v klidu a bez starostí věnovat čistě jenom vědě,“ říká. Zmíněné peníze na čerstvý projekt by to mohly umožnit. Navíc nejsou vázány na místo realizace a Král hned dostal nabídku jít pracovat do Velké Británie. „Bylo to hodně zajímavé,“ hodnotí s odstupem. „Jenže já považuju naše pracoviště za srovnatelné se zahraničím.“ To, že zůstává doma, je prý navíc třeba číst jako malou poctu mateřskému „matfyzu“, jeho „výtečným profesorům a kolegům“, bez jejichž pomoci si mladý vědec svůj dnešní projekt neumí představit. A právě teď má Daniel Král v plánu to zkusit opačně: díky grantu přitáhnout zahraniční postdoktorandy sem k nám. „Mohli by být velkým přínosem, to znám z vlastní stáže v americké Atlantě. Vidí věci jinýma očima a dohromady je to pak pořádná síla,“ těší se na nové kolegy Daniel Král.